

Prima est a *brutis*, quæ fera sunt ac proprie mansuescunt sive cicurantur. Altera a *fructibus*, qui acerbi sunt ac proprie mitescunt. Tertia ab *agris*, quorum est cultura.)

CAPUT III.

I. TROPI sunt quatuor.

1. Metonymia. 2. Ironia. 3. Metaphora.
4. Synecdoche.

(De dichotonia, qua binæ troporum species pro uno quopiam genere summo, eoque anonymo sive non nominato ponuntur, anxie hic solliciti non erimus. Quid enim prodest dicere. *Troporum genera duo sunt: primum est Metonymia & Ironia: Secundum est Metaphora & Synecdoche.* Annon faciliore labore rectius ordine enumerabuntur? Quintilianus *lib. 8. c. 6. duodecim* statuit *Troporum genera.* 1. Μεταφορὰν. 2. Σκωπτικὴν. 3. Μετωνυμίαν. 4. Ἀνωνομασίαν. 5. Ὀνοματοποιίαν. 6. Κατάχρησιν. 7. Μετάληψιν. 8. Ἐπίθετον. 9. Ἀλληγορίαν. 10. Περιφρασιν. 11. ὑπερβολὴν. 12. ὑπερβολὴν. *Phil. Mel. l. 2. Rhet. de Trop. & Schemat.* constituit tropos *septem.* Omittit enim Hyberbaton, Hyperbolen, Epitheton, Periphrasin & Allegoriam. *Chytraeus* in *Rhetor.* distinguit inter tropos unius dictionis & orationis.

Tropos *unius dictionis* enumerat decem, quorum 1. Metaphora. 2. Metalepsis. 3. Metonymia. 4. Synecdoche. 5. Antonomasia. 6. Catachresis. 7. Onomatopœia. 8. Hyperbole. 9. Tapinosis. 10. Emphasis. Tropos *Orationis* similiter decem, quorum 1. Allegoria. 2. Ænigma. 3. Proverbium. 4. Apologi. 5. Parabolæ. 6. Ironia. 7. Sarcasmus. 8. Antiphrasis. 9. Accismus. 10. Mimesis. *Dresserus Elocut. lib. 1.* Tropos dictionis facit *duodecim*; omittit enim Hyperbolen & Tapinosin, & iisdem addit Antiphrasin, Phrasin, Periphrasin, Paraphrasin. *Verum ex his quidam generales tropi affectiones sunt*, ideoque peculiare ejusdem species esse non possunt, ut Hyperbole, Catachresis & Allegoria: *Quidam enumeratis veris tropis quatuor* Metonymiæ, Ironiæ, Metaphoræ & Synecdoche, earundemque affectionibus generalibus subjiciuntur.

Qui.

Quidam omnino tropi non sunt, quia definitio Tropi iisdem non competit. Tropus est sermo a naturali & principali significatione translatus ad aliam ornandæ Orationis causa. Quintil. lib. 9. cap. 1. Seu: Est cum vox a nativâ significatione mutatur in aliam. In Antonomastia, Onomatopœia, Epitheto, Hyperbato, &c. nulla fit mutatio vocis a nativâ significatione in aliam, E. etiam tropi non sunt.

Antonomastia est nominis permutatio, cum vel 1. nomen commune aut appellativum ponitur pro proprio, ut Poëta pro Virgilio, Philosophus pro Aristotele, & sic subjicitur Synecdoche generis pro specie: vel 2. nomen proprium personæ pro communi, ut Venus, pro formosa virgine, & sic subjicitur Synecdoche speciei pro genere. Vel 3. definitio aut etymologia, aut descriptio pro aliquo nomine ponitur. Definitio: ut ars bene dicendi, pro Rhetorica. Etymologia: ut locuples, ~~fructu loca possidens~~, Assiduus, assidens vel assidens. Descriptio: ut Trojani belli scriptor, id est, Homerus. Poeta Venusinus, i. e. Horatius. Everfor Carthaginiensis id est, Scipio; & sic est argumentum sive descriptio Logica. Metalepsis (transumptio) est, cum sumitur effectum pro causa, vel causa pro effecto, ut pallida mors, quia facit pallere corpora. Vinum calidum, quia calefacit, &c. At sic subjicitur Metonymia effecti vel causæ. Alii tamen Metalepsin esse dicunt, quando gradatim itur ab una significatione ad aliam, ut in illo Virgillii Eclog, 1.

Post aliquot mea regna videns mirabor aristas.

Vbi per aristas intelliguntur spicæ: per spicas messis per messem æstas, per æstatem annus.

Onomatopœia est nova nominis confectio: ut Bombarda, tarantara, mugitus boum, balatus ovium, sibilus serpentum, hinnitus equorum, grunnitus suam. Item βενεξ, ranarum cantio apud Aristophan. &c. At hæc tropus non est, quia in ea non est mutatio significationis nativæ. Nihil enim hæc nomina ante significarunt, sed hæc ipsa est nativâ eorundem significatione.

Epitheton est Adjectivum ornatus gratia additum. Hoc non est semper tropicum, sed quandoque proprium, quandoque tropicum. Proprium, ut cum dico: Est magnum corpus.

Acci
omnia
loca
sunt
plena

LIB
corpus. Tropicum
geitas, tristis se
mare, cupiditas
Tropus est
Apollonum m
v. 19. & At hæc
Miora. Vide
Emphaticus
ficatio dicitur
athigenium
v. 6. Etiam d
prosignificatio
ratione subje
dicitur. Consi
Periphrasi circa
enunciatur, quod
et cum dico, d
dum sapientia,
pro Carthagine
ut significatio vo
tenur, puta, desi
gnatur non tropi
tionis subjicitur.
Tropus, ut in ill
qui stult peccata
hominum ponunt
Hyperbaton est
grella est, ad Rom
tristit mandam,
at dicitur: contradi
in omnes homines
re. Exempla s
Tropus. Sed
fit per figuram
Enigma est
gnificatur, qu
vel inuic. Di
14. v. 14. Sati

corpus. *Tropicum*, idque vel *Metonymicum*, ut: Turpis egestas, tristis senectus; vel *Metaphoricum*, ut: Canum mare, cupiditas effrenata. X

/ *Tapinosis* est diminutio, ut: cum *Paulus* seipsum nominat *Apostolorum* minimum & indignum nomine *Apostoli* 1. Cor. 15. v. 19. X At hæc subicitur hyperbolæ speciei isti, quæ dicitur *Meiōris*. Vide supra.

/ *Emphasis* est, cum subest in verbis tacita quæpiam significatio & vis, ut: Sic *Deus* dilexit mundum, ut *Filium* suum unigenitum daret, Joh. 3. v. 16. *Puer* natus est nobis, Esa. 9. v. 6. *Effundam* de Spiritu meo, Joel. 2. v. 28. X At quia *emphasis* significationem propriam non mutat, sed eandem auget, ea ratione subijci potest hyperbolæ speciei primæ, quæ auxilii dicitur. Confer superius dicta.

/ *Periphrasis* circumlocutio est, cum pluribus verbis aliquid enunciatur, quod efferri simpliciter vel uno verbo poterat, ut cum dico, diligens differendi ratio, pro *Dialectica*: *Studium sapientie*, pro *philosophia*: *Domus Carthaginis alta*, pro *Carthagine*. X At quia frequenter in *Periphrasi* non inmutatur significatio vocis in aliam, sed tantum res inter se mutantur, puta, *descriptio* vel *notatio*, pro *definito* vel nomine ponitur non *tropus*, sed *argumentum Logicum* est ac *definitioni* subicitur. Potest tamen interdum *Periphrasis* fieri *Tropica*, ut in illo Joh. 1. ubi *Baptista* ait: Ecce agnus DEI, qui tollit peccata mundi, id est, Ecce *Christus*. Sic *piscatores* hominum ponuntur pro *Apostolis* & *verbi Ministris*.

/ *Hyperbaton* est, cum distinctio longius a suo loco transgressa est, ut Rom. 5. Sicut per unum hominem peccatum introiit mundum, &c. Longo demum intervallo subsequitur antecedentis constructionem complens: Sic per unius justitiam in omnes homines propagatum est bonum ad justificationem vite. X *Exempla* similia sunt Eph. 2. & 3. At hic nullus est *Tropus*. Sed *ordo Syntaxeos* naturalis est immutatus, quod fit per figuram *Grammaticam*.

/ *Enigma* est, quando obscura similitudine aliud rectius significatur, quam verbis ostenditur, ab *ὀμιζομαι* obscure loquor vel innuo. Dicitur Germanice ein Räsel. Sicut Judic. 14. v. 14. *Samson* in convivio nuptiali hoc *enigma* propo-

nit: De comedente exivit cibus, & de forti egressa est dulcedo, &c. id cum hospites edocti a Samsonis sponsa solverent: proponit aliud. v. 18. Nisi arassetis mea vitula, non invenissetis anigma meum. Tale est & hoc: Mater me genuit, ^{mater} ~~causa~~ mox gignitur a me, hoc est, glacies. At anigma allegoriae species est. Est enim aliud quam allegoria obscura, ut inquit Augustin. lib. 15. Trin. cap. 9.

(Proverbium sive parœmia est dictum celebratum in populo. Qualia: Δύσκολα τὰ καλὰ, difficilia quæ pulchra: Dulce bellum inexpertis &c. At parœmia interdum simplex gnôme est: interdum Metaphora allegorica est. Quales seqq. Eccles. 10. v. 8. Qui dissipat sepem, mordebit eum coluber. 1. Cor. 5. v. 6. Modicum fermenti totam massam inficit. 2. Pet. 2. v. 22. Canis reversus est ad vomitum & sus lotus ad volutabrum cœni. Matth. 23. v. 24. Colantes culicem & deglutientes camelum, &c.)

(Apologi sunt narrationes, quæ tribuunt sensus, orationem, studia & mores hominum animantibus brutis vel rebus inanimis; Quo referuntur 1. Dramata seu Comœdia & Tragœdia. 2. Fabulæ Æsopi & similes. De arboribus scilicet petentibus Regem. Jadic. 9. De asini umbra, apud Plutarchum in moral. De Lupis sanctentibus aeternam pacem cum ovibus hac conditione, ut canes traderent, apud Demosthenem, &c. Fabula Poëtica de aureo freno Palladis, de Orci galea, &c. At hæc & aliæ allegoriae sunt. Quibus etiam subjiciuntur Mythologia, seu enarrationes fabularum.)

(Parabola sunt similitudines, sumptæ a rebus inanimis vel mutis vel incorporeis. Quales parabola in Evangelio hinc inde propositæ. Sed & hæc Metaphora allegoricae sunt. Εἰς οὖν vero imago seu similitudo illustris, uno verbo expressa, est Metaphora: ut Zachar. 7. v. 12. & Esai. 48. v. 4. Posuerunt cor suum ut adamantem, nervus ferreus cervix eorum & frens eorum ænea. Quanquam, si conjunctim hæc consideres, Metaphora allegorica est.)

(Sarcasmus est Ironia acerbior, qua miseris & calamitate oppressis inimici insultant, der Spott zum Schaden, ἀσπάζω, morsus labris (canum more) irrideo & subsanno, ut Matth. 27. v. 40. Vah, qui destruis templum, & tribus diebus iterum

iterum adificas illud. *Servate ipsum: Si Filius Dei es, descende de cruce!* X

X *Antiphrasis* est dictio per contrarium intelligenda, ut, I. Corinth. 8. v. 1. *Scimus, quod omnes scientiam habemus, q. d. scilicet, hinter sich.* *Lucus a luce nomen habet, sed contrarium significat, quasi minime lucidus.* *Bellum a pulchro, cum minime bellum.* *Parca a parcendo, cum nulli parcant.* *Furie infernales dicuntur Eumenides, id est, mites, cum minime sint mites.* Verum ista partim ad notationem Logicam, partim ad Ironiam pertinent. X

X *Μωλνγισμός* est subfannatio, quæ fit gestu magis, quam verbis, qua alium quis naso adunco suspendit, *μωλνγ* enim *nasum seu nasi foramina significat, unde μωλνγίζεσθαι adunco naso suspendere, einen unter die Nase veriren; Nasus enim olim irrisioni dicatus.* X

X *Χαριωλιμός* est, cum dura mollioribus verbis per jocum notantur, ut cum dicit Davus apud Terent. in *Andr. Act. 1. Scen. 2.* *Bona verba queso: Behüt uns Gott für Gabelstichen, die machen drey Löcher.* Huc pertinent illæ formulae: *Dii meliora! Optata loquere; Melius ominare.* Refertur huc *Εὐφρησμός*, quo res *(dios & ingratis nominibus non ingratis designamus.* Sic *Pontus, qui ob accolarum servitiam εὐφρεῖν, & inhospitalis vocatus, εὐφρεῖν, Euxinus nominatus est.* Unde *Marcellinus: A contrario, inquit, per cavillationem Pontus Euxinus appellatur.* Sic jubentur illi *χρίγειν & valere, quos in malam abire crucem volumus.* Sic in *sacris I. Reg. 21. v. 10. & Jobi 1. v. 5. Benedicere usurpatur pro maledicere, &c.* X

X *Ἀσυσμός* longe petitus, & *ἀπγοδοῦναι* locus est sive urbana & *salsa irrisio.* Unde & *a Græco ἀσός, quod urbem significat, dicitur.* Sic *Philippus Rex Macedonum Persas in suam potestatem redacturus, mittebat exercitum scribens, se comperisse Persas seditione vexari, ideoque se mittere, quod sciret honorum virorum esse, in tali calamitate aliis subvenire.* X

X *Ἀκκισμός* est dissimulatio recusans, quæ maxime cupit: *instar vulpeculae, quæ percutiens cauda arborem, & nullis accidentibus piris, abiens respondit, non cupio: Ich begehr*

ihre nicht, sie sind sauer. Nomen habet ab *Acco* muliere *stolida*, recusare ea, quæ cupiebat, *solita*.

Mimesis est, qua alterius verba aut gestus imitatur, ut *Coloss* 2. v. 12. *Ne tetigeris, nec gustaveris, ne contrectaveris.* Ubi *Apostolus* *populinos* *leges traditionum humanarum* de certis diebus festis & cibis recitat. *Esa.* 28. v. 13. *Manda, remanda, manda, remanda, expecta, reexpecta, expecta, reexpecta, modicum ibi, modicum ibi.* Ubi *Propheta* per *impiorum ipsum ridentium & subsannantium* voces repetit. Sic *Esa.* 14. *illustris Mimesis est orationis, quæ ceteri Reges inferno Babylonico Regem excipiunt.* Verum hæ & aliæ *Ironiæ* species sunt, ideoque eidem subijciuntur. Quamquam & *Mimesis* alio respectu *prosopopœia* subijci possit. Relinquitur ergo e *sufficienti partium sive specierum enumeratione*, Tropos proprie sic dictos esse tantum quatuor, neque plures, id quod cum *Claudio Minore* lib. 1. *Rhet. cap. 3.* sic demonstro: *Omnis mutatio propriæ significationis ex causis ad effecta; ex subjectis ad adjuncta; ex dissentaneis ad dissentanea; ex comparatis ad comparata: ex toto ad partes, vel contra: est Metonymia, Ironia, Metaphora, Synecdoche.* Sed omnis tropus est ejusmodi propriæ significationis mutatio. Omnis E. tropus est *Metonymia, Ironia, Metaphora & Synecdoche.* Et per consequens neque plures neque pauciores erunt. Item: *Omnis simplicis verbi significatio mutari tantum potest argumentis simplicibus.* Sed argumenta hæc simplicia sunt *causæ, effecta, subjecta, adjuncta, dissentanea, comparata.* Ergo ad tropum faciendum ea satis sunt.

(De ordine troporum obiter nota, posse eundem varie institui, Ordo logicus & maxime naturalis est, ut 1. loco ponatur *Metonymia*, quia desumpta est ex argumentis consentaneis. 2. *Ironia*, quia desumitur ex argumentis dissentaneis contrariis. 3. *Metaphora*, quia desumitur ex comparatis. 4. *Synecdoche*, quia desumitur ex argumentis ortis, distributione scilicet. Si vero usum consideres. 1. locum sibi jure vindicat *Metaphora*, quæ omnium usitatissima & communissima. 2. *Metonymia*. 3. *Synecdoche*. 4. *Ironia*. Sin dignitatem & excellentiam, 1. erit *Metaphora*. 2. *Ironia*. 3. *Metonymia*. 4. *Synecdoche*.)

2. ME.

est tropus causæ
tum, & con

(Definitum est
nomen, quæ
nem, & ut
dicat. *Rhetorica*
quæ
termina
Herm. lib. 4. de
Tropus, quia
a alio. Forma
aliorum partium
significationis ex
contra: effecta
conque
effecta, & res
prim, pro
mutatio sive sign

3. Metonymia
causæ
3. Subjecti pro
quæ vicissim

(Est hoc con
videntis
effingunt, ad
temarum
cum
men unam
ad alterum
Estque vel
Metonymia
fisti, &c.

12. METONYMIA

est tropus causæ ad effectum, subjecti ad adjunctum, & contra.

(*Definitum est Metonymia, sic dicta a μετα trans, & ὄνομα nomen, quasi traductionem vel translationem & immutationem, & uno verbo transnominacionem vel denominationem dicas. Rhetores Hypallagen vocitant, quia verba pro verbis quasi submutantur, Grammatici Metonymiam nominant, quia nomina transferuntur. Cornificio apud Cic. comm. Rhetor. ad Herenn. lib. 4. denominatio dicitur. Definitionis genus est Tropus, quia Metonymia naturam vocis significationem mutat in aliam. Forma sive differentia specifica a distributione subjectarum partium sumitur. Est enim Metonymia commutatio significationis ex causis ad effecta, ex subjectis ad adjuncta, & contra: ex effectis ad causas, ex adjunctis ad subjecta. Quandoque igitur vocabulum causæ proprium sumitur pro vocabulo rei effectæ, & rei effectæ pro causa: & vocabulum subjecti proprium, pro vocabulo adjuncti: & adjuncti pro subjecto: ista immutatio sive significationum translatio dicitur Metonymia.)*

3. Metonymiæ species sunt quatuor: 1. Metonymia causæ pro effecto. 2. Effecti pro causa. 3. Subjecti pro adjuncto. 4. Adjuncti pro subjecto: quæ vicissim modis suis distinguuntur.

(*Est hoc consecrarium definitionis generalis Metonymiæ. præcedenti theoremate explicata. Qui plures Metonymiæ species effingunt, ad quatuor has generatim reduci possunt. Qui dichotomiarum studiosi sunt, sic procedere possunt. Metonymia est, cum consentaneum ponitur pro consentaneo, id est, cum nomen unum consentaneum argumentum significans adhibetur ad alterum ejus relatam.*

Estque vel consentaneorum absolute, vel modo quodam.

Metonymia absolute consentaneorum, est vel causa vel effecti, &c.

/ 4. METONYMIA CAUSÆ

est. cum nomen causæ ponitur, & intelligitur effectum.

/ 5. Estque duplex; vel efficientis vel materiæ.

/ 6. METONYMIA EFFICIENTIS
est, cum efficiens ponitur pro effecto.

(Quandocumque nomen significans proprie causam efficientem, inventorem scilicet & auctorem, pro vocabulo rei effectæ & inventæ ponitur, Metonymia a causæ efficientis dicitur.)

/ 7. Ejusmodi tres sunt: I. Cum inventor & auctor ponitur pro ipsis rebus effectis & inventis, ut: *Mars pro bello. Ceres pro frugibus. Vulcanus pro igne. Bacchus pro vino.*

/ 8. II. Cum scriptores ponuntur pro ipsis libris sive operibus scriptis, ut: *Virgilius pro libris a Virgilio scriptis. Moses pro libris a Mose scriptis. Livius pro Historia a Livio scripta.*

/ 9. III. Cum causa instrumentalis ponitur pro re instrumento facta, ut: *Manus pro scriptura: lingua, labium & os pro sermone: brachium pro robore.*

Exempla promiscua alia

Gen. II. v. I. *Terra erat labii unius, id est, ejusdem sermonis, qui labiis profertur solet.*

Pfalm II. v. 4. 5. *Disperdat Dominus universa labia dolosa & linguam magniloquam. Qui dixerunt, linguam nostram magnificabimus, labia nostra a nobis sunt, quis noster Deus est? id est, sermones vanos & spermeloges. Ubi est Metonym. allegor.*

Pfalm 14. v. 7. *Exultabit Jacob, & Israel letabitur, id est, Israelite.*

Amos 3. v. 10. *Nescierunt facere rectum, dicit Dominus, thesaurizantes iniquitatem & violentiam in aedibus suis, id est, opes, per iniquitatem & violentiam partas.*

Ose. 4.

Ose. 4. v. 8. Ca
guitate eorum dele
criticia peccatorum

Mich. 7. v. 9.

vino impositum.

Matth. 27. v. 24.

fres, id est, foga

Luc. 16. v. 29.

id est, habet hysto-

1 Cor. 14. v. 32.

sunt, id est, dogma

Dicitur corrigi p

2 Cor. 3. v. 15.

ita) velamen foga

1 Pet. 4. v. 17.

sua castigatio (qu

incipit ab Eclogia

Cicero pro Ma

percutit, non ita

Virgil. Eclog. 3

cho, id est, vino.

Eclog. 6. —

Quam sibi qua

dedit.

Idem Eclog.

les, id est, dies.

Georg. I. Qu

tere conveniat. p

Mat. 14. Ep

Quam

Terent. in

friget Venus.

sæ efficientis:

bus, Ceres, L

bus: Inventrix fert

Pisio lib. 7.

comm. in Rhe

Ose. 4. v. 8. *Sacerdotes peccata populi mei comedunt, & iniquitate eorum delectantur.* Per peccata hic intelliguntur sacrificia peccatorum causa oblata.

Mich. 7. v. 9. *Iram Domini portabo, id est, pœnam a Domino impositam.*

Matth. 27. v. 25. *Sanguis ejus veniat super nos & filios nostros, id est, sanguinis injuste effusi pœna.*

Luc. 16. v. 29. *Habent Mosen & Prophetas, illos au liant, id est, habent historiam Mosaicam & oracula Prophetica.*

I Cor. 14. v. 32. *Spiritus Prophetarum Prophetis subjecti sunt, id est, dogmata seu interpretationes Scripturæ ab aliis Doctoribus corrigi possunt.*

2 Cor. 3. v. 15. *Hodie cum legitur Moyfes (lex a Mose tradita) velamen super cordibus eorum positum.*

I Pet. 4. v. 17. *Judicium a domo Dei incipit, id est, pœna seu castigatio (quæ Judicium tanquam causam sequuntur) incipit ab Ecclesia Dei*

Cicero pro Marcell. *Quos amissimus cives, eos Martis vis perculit, non ira victoria, Martis, id est prælii.*

Virgil. Eclog. 5 *Et multo imprimis hilarans convivium Baccho, id est, vino.*

Eclog. 6. — *Nec Phæbo gratior ulla est, Quam sibi quæ Vari præscripsit pagina nomen, Phæbo, i. e. doctis.*

Idem Eclog. 9. *Cantando puerum memini me condere soles, id est, dies, quia dies Solis effectum est.*

Georg 1. *Quid faciat letas segetes, quo fidere terram vertere conveniat, pro tempore, quod sideris ortu præscribitur.*

Mart. 14. Epig. 190. *Pellibus exiguis arctatur Livius ingens.*

Quem mea non totum bibliotheca capit.

Terent. in Eunuch. Act. 4. Scen. 5. *Sine Cerere & Libero friget Venus.* Allegoria hic est Metonymiæ continuatæ causæ efficientis: *Tres enim hic cumulantur Metonymiæ in vocibus, Cerere, Libero & Venus.* Ponitur enim Ceres pro frugibus: *Inventrix pro re inventa.* Ipsa namque prima frugum inventrix fertur, cum antea glande homines vescerentur, teste Plinio lib. 7. cap. 151. *Liber sive Bacchus pro vino.* (in comm. in Rhet. Tal. cap. 3.) *Venus pro amore.* Ipsa enim

ut Claudius Minos refert, prima meretriciam artem in Cypro instituit, unde vulgo amoris Dea habita, & pro coitu seu libidine ponitur.

CAPUT IV.

METONYMIA MATERIÆ

est, cum materia ponitur pro materiato (re ex materia confecta) ut: æs, pro æneis nummis. Corium, pro calceo. Ferrum, pro gladio.

Cum materia significat rem, quæ ex materia est confecta, vel quando verbum proprie materiam aliquam significans, ad rem materiata[m] significandam transfertur. Metonymia materia dicitur. Sic ferrum & æs sunt materia ferreorum & æneorum armorum. Arma vero ænea & ferrea sunt effectum materiaturum. Quandocunque ergo ferrum & æs ponitur, & intelliguntur nihilominus arma ferrea & ænea, Metonym. materia dicitur.

Exempla promiscua alia.

Gen. 3. v. 15. Semen mulieris conteret caput serpentis, id est, filius e semine mulieris nasciturus.

Gen. 19. v. 8. Ingressi sunt sub umbra tigni mei, id est, tabulati ex tigno facti.

Ibid. v. 19. Terra es, & in terram reverteris, id est, ex terra factus es.

Abac. 3. v. 7. Trepidabunt pelles terræ Median, id est, tabernacula ex pellibus facta.

Psal. 18. v. 5. Faciens misericordiam semini David usque in sempiternum, id est, posteris ex semine Davidis oriundis.

Psal. 35. v. 25. Non videt justum derelictum, nec semen eius querens panem, id est, posteros.

Ibid. v. 28. Semen impiorum peribit.

Psal. 45. v. 10. Astitit regina a dextris tuis in auro Ophir, id est, in auratis vestibus & ornamentis aureis.

Psal. 68. v. 31. Increpaveram arundinis conculcantem propter beneplacitum argenti, id est, pecunia.

Psal. 115. v. 4. Idola gentium sunt argentum & aurum, id est, ex auro & argento fabrefacta.

Matth.

Matth. 10. v. 9.

omnis vestris.

Cic. de Legib.

Cicer. Verr. 6.

expositum in adida

Plautus in Amph

quis Vulcanum in co

terna orna. Val

igne su candela

Virg. Æneid. 4.

dilectum, id est, gladi

Æneid. 8. Labra

les fabrefacta.

Eclog. 1. Syntroph

flua ex avena ca

Ibid. Ludere qua

ex calamo.

Ibid. Non angua

pro area munda &

Eclog. 6. Agre

Eclog. 8. Limen

lutea statua ex li

Eclog. 10. In

Ire: liber Pan

Spicala: pro

Horat. Epist. 1.

Non domus &

Agreio Domini

Mantuan libe

Fecimus, hoc q

Sic nostrum n

MET

est, cum et

obscura dicitur

caeca, quia cae